

BIBLIOTEKA
SHTETIT

BSH-1

G 61

VJERSHA

MAJI I ZAMBARËVE

RUZHDI GOLE

8SH-1
961

RUZHDI GOLE

MAJI I ZAMBAKËVE

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

BETIM

Duke u përkulur mbi varrin e një partizani
do të më gjeni në çdo 5 Maj,
duke prekur kreshtën më të mprehtë,
do të më gjeni në çdo 29 Nëntor,
duke ndier zemrën e atdhetarëve
do të më gjeni në të gjitha ditët,
duke përçafuar nënën time
do të më gjeni në çdo mbrëmje,
duke ecur me të dashurën
do të më gjeni disa çaste,
duke vigjëlur te kufijtë e atdheut
do të më gjeni gjithë jetën.

PËR ATDHEUN TIM

Atdheu është yni,
që nga piramidat gjer te muranat tona,
atdheu është yni,
që nga gryka e tankut gjer tek autokombajnat,
atdheu është yni,
që nga dhembja e nënës gjer te foshnja që lind,
atdheu është yni,
që nga fëshfërima e barit gjer te perëndimi i diellit,
atdheu është yni,
që nga toka gjer në qiell, që nga toka gjer në det,
sepse atdheu është prindi ynë
dhe prindi s'i harron kurrë bijtë që ka lindur,
sepse bijtë janë fytyra e vërtetë e tij
dhe e shekullit që jetojmë.

KUR IKI NGA VLORA

Me kokën të kthyer përgjysmë nga ti,
me një pjesë zemre nëpër rrënjë ulliri,
me një valë përplasur përmbi sup e gjoks
me një puthje lënë ku flë Teli Ndini.

Sa zgjerohet deti, kur iki nga ti,
sa skuqin gjethet, pjergullat e tua,
sa shpejton era të arrijë tek unë
të më sjellë pas fjalët që më thua.

Me kokën të kthyer përgjysmë nga ti,
shkrirë zemër me zemër edhe sy më sy.

PËR MINATORËT

Shpesh ata i merr malli për qiell të kaltër,
gjer në mbasdite ai s'është në sytë e tyre,
kur afrohen te tuneli ngrenë kokat lart,
pesë minuta rrinë të heshtur në hyrje.

Me kasketat mbi krye largohen çdo mëngjes
dikush nga nëna, nga motra, nga e dashura,
s'e masin ata veten me peshën e rrogës,
po me djersën që u kullon mbi shpatulla.

Uzinat tona moderne dhe Metalurgjia e Zezë
kanë dalë dhe janë rritur nga kjo thellësi,
zëri i minatorëve nis e oshëtin,
që nga galeria e gjer në ministri.

Ata janë të heshtur. Tetë orë më këmbë
poshtë peisazheve ngjyrë gri e të ashpër,
që ne të mos na mungojë pushka dhe buka
të mos na mungojë ky qiell i kaltër.

EPIKË

Katër djem të bukur
zambakë nga gjaku,
ylber i këputur
Mumini¹⁾ te pragu.

Hajredin Bylyshi
shtrirë nën hardhi,
sokëllimë mali
dy buzët e tij.

Dega e hardhisë
përmbys te pusi,
është trupi i njomë
i Hiqmet Buzit.

Flë gjokshapur
Bajrami i skuqur,
zambakë nga gjaku
katër djem të bukur.

1) Heronj të Luftës Nacionalçlirimtare.

PUNËTORËVE

Unë i vetëm s'mund ta ndërtoj një qytet
sado i pashtershëm qofsha në krahët e mi,
erërat që do frynin, shirat e pareshtur
do të sillnin kujën tragjike të rrënimt të tij.

Kur ju vini duart tuaja mbi të
sado shi të bjerë, sado erë të fryjë,
do të përplaset, thyhet mbi forcën e shpatullave tuaja
dhe në themelet e qytetit kurrë s'do të hyjë.

DREJT VERIUT, DREJT VERIUT

Era bërtiti dhe vrapoi nga pyjet,
ndërsa akujt shkrijnë mbi shpate dhe pemë,
këtu të gjithë kanë ballin e malit Vermosh,
këtu të gjithë flasin gjuhën e lumit Cem.

Pleqtë flasin për fushat nën një avull të ngrohtë,
për bukën e parë që presin mbi tavolina,
për vajzat që presin t'u kthehen nga universiteti,
qiejt përcjellin dallëndyshet e fundit,
të dashuruarit njëri-tjetrin.

Më afër i ndiej shokët,
me shokët ngjitem gërxeve, me ta zbres udhëve,
tani ne po rritemi dhe peshën e burrit e ndiejmë
te thinjat,
në dashurinë e sinqertë për fëmijët dhe nuset.

Era bërtiti dhe vrapoi nga bjeshkët
mbi gjoksin tim dhe të malësorëve vërshëllen,
këtu të gjithë kanë ballin e malit Vermosh,
këtu të gjithë flasin gjuhën e lumit Cem.